

„Mój Przyjaciel”

Przedwczoraj spotkałam swojego przyjaciela-
Spojrzał na mnie tak jakoś z wyrzutem;
Podał mi rękę, zapytał o zdrowie,
Potem uśmiechnął się bez zachwytu.

Pomaga mi zawsze i chętnie wysłucha,
Odwiedza, kiedy zbyt długo choruje,
Przyniesie mi zeszyt, treści lekturę;
Wydaje się, że znam swojego przyjaciela...

Wczoraj spotkałam swojego przyjaciela-
Spojrzał na mnie tak jakoś z podziwem,
Podał mi rękę, zapytał, co czuję,
potem uśmiechnął się do mnie z zachwytem.

Pomaga mi nadal, z ochotą wysłucha,
odwiedza tak często, jak potrzebuję,
Przyniesie mi kwiatek, odgoni złe myśli;
Już wiem, że znam swojego przyjaciela.

Dziś nie spotkałam swojego przyjaciela-
Nie przyszedł, nie podał mi ręki!
Odwracam głowę, rozglądam się niecierpliwie,
Patrzę na słońce, by ogrzać bolącą duszę.

Nie ma kto pomóc, nikt nie wysłucha,
I już nie przyjdzie, kiedy potrzebuję..

.....

Przynoszę mu kwiatka, zgarniam z grobu liście
I opowiadam, jak kocham swojego przyjaciela..

Magdalena Małochleb, kl. I k